

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.09.1966, sp. zn. 8 Tz 47/66, ECLI:CZ:NS:1966:8.TZ.47.1966.1

Číslo: 4/1967

Právní věta: Výmera peňažného trestu nemôže byť znižovaná, alebo zvyšovaná mimo rámec rozpätia sadzby uvedenej v ustanovení § 53 odst. 1 tr. zák. Pojmom

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.09.1966

Spisová značka: 8 Tz 47/66

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest peněžitý

Předpisy: 140/1961 Sb. § 53 odst. 1 141/1961 Sb. § 258 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 1966 sp. zn. 5 To 79/66 bol rozsudok Okresného súdu v Nitre z 28. februára 1966 sp. zn. 7 T 53/66 zrušený vo výroku o treste a obvinenému bol uložený za trestný čin podľa § 194 a) odst. 2 tr. zák. peňažný trest v sume 200,- Kčs a pre prípad, že by výkon tohto trestu bol zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 15 dní.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 53 odst. 1 tr. zák., tento rozsudok v celom rozsahu zrušil a prikázal krajskému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Rozsudkom krajského súdu bol predovšetkým vo výroku o treste porušený zákon v prospech obvineného. Pri správnom skutkovom zistení, ktore ustálil okresný súd a pri rovnako správnom posúdení konania obvineného podľa ustanovenia § 194a) odst. 2 tr. zák., ktoré považoval aj krajský súd za odpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania, došlo pri uložení trestu k porušeniu zákona, ak krajský súd uložil peňažný trest v sume 200,- Kčs (dvesto korún).

Podľa § 53 odst. 1 tr. zák. môže súd v prípade ukládanie peňažného trestu uložiť tento trest vo výmere od 500,- (päťsto) Kčs do 50 000,- Kčs (päťdesiat tisíc Kčs), a to za ďalších podmienok, v citovanom zákonom ustanovení uvedených. Výmeru peňažného trestu nemožno žiadnym spôsobom mimo uvedený rámec sadzby znížiť alebo zvýšiť. Pri ukladaní peňažného trestu neplatí ustanovenia §

40 tr. zák., pretože toto ustanovenia sa týka výlučne ukládanie trestu odňatia slobody. Pokiaľ došiel krajský súd k záveru, že účelu trestu môže byť dosiahnuté u obvineného aj peňažným trestom, mohol uložiť tento trest najmenej vo výmere 500,- (päťsto) Kčs. Ak uložil peňažný trest v nižšej výmere, porušil zákon v prospech obvineného.

Pokiaľ krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, došlo týmto zrušením k zrušeniu všetkých trestov a nielen trestu odňatia slobody, ako sa mylne krajský súd domnieval, keď iba v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že výrok súdu I. stupňa ohľadne trestu prepadnutia veci je správny, takže možno odkázať na dôvody rozsudku súdu I. stupňa.

Aj tento postup krajského súdu nie je správny a odpovedajúci zákonu. Krajský súd vo výrokovej časti svojho rozsudku vyslovil zrušenie rozsudku okresného súdu vo výroku o treste, pričom však nijako nevyjadril, že ruší iba výrok o treste odňatia slobody uložený obvinenému rozsudkom okresného súdu. Ustanovením § 258 odst. 2 tr. por. veta za stredníkom je uložená súdu povinnosť zrušiť celý výrok o treste vtedy, keď súd ruší, čo i len čiastočne výrok o vine. Pokiaľ takáto situácia neexistuje a výrok o vine ostáva nezmenený, nemusí dôjsť vždy k zrušeniu celého výroku o treste, ale iba v jeho oddeliteľných častiach, ktoré však musia byť vo výroku zrušujúceho rozsudku výslovne uvedené.

Pod „výrokom o treste“ totiž treba rozumieť súhrn všetkých dielčích výrokov týkajúcich sa konkrétneho trestu, alebo i viacerých trestov uložených vedľa seba, včítane výroku o zaradení odsúdeného do príslušnej nápravno-výchovnej skupiny. Preto v prípade, kedy súd II. stupňa považuje jeden z dvoch alebo i viacerých trestov uložených súdom I. stupňa za nesprávny a iba tento trest chce svojím rozhodnutím zrušiť, musí výslovne vo výroku svojho zrušujúceho rozsudku uviesť, že tento konkrétny trest a s ním spojené dielčie výroky vo výroku o treste v rozsudku súdu I. stupňa ruší. Pokiaľ sa tak nestane a súd II. stupňa vysloví „zrušenie výroku o treste“ aj keď pritom neuvedie, že zrušuje celý výrok o treste, treba považovať takým výrokom za zrušený celý výrok o treste uvedený v rozsudku súdu I. stupňa. Dôvody rozsudku totiž nemôžu dopĺňovať nepresnosť jeho výrokovej časti. V zmysle § 125 tr. por. možno odôvodňovať iba výroky, ktoré sa v konkrétnom rozsudku v jeho výrokovej časti nachádzajú.